

עירובין פו

רבי יהודה אומר: אם יש שם תפיסת יד וכו'.

שאלה: היכי דמי תפיסת יד?

תשובה: כגון חצירו של בונייס.

מעשה: בן בונייס אתא לקמיה דרבי, אמר להו: פנו מקום לבן מאה מנה.

אתא איניש אחרינא, אמר להו: פנו מקום לבן מאתים מנה.

אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי, אביו של זה יש לו אלף ספינות בים, וכנגדן אלף

עירות ביבשה. אמר לו: לכשתגיע אצל אביו אמור לו: אל תשגרהו בכלים הללו לפני.

התנהגות רבנים לעשירים: רבי מכבד עשירים. רבי עקיבא מכבד עשירים. כדרש רבא בר

מרי: **"ישפ עלאי רפני ארפיא חסה ואנת מן יצרהו"** - אימתי ישב עולם לפני אלהים? בזמן

שחסד ואמת מן יצרהו.

תשובה 2: רבה בר בר חנה אמר: כגון יתד של מחרישה.

הגבלת דברי ר' יהודה: אמר רב נחמן, תנא דבי שמואל: דבר הניטל בשבת-אוסר. דבר שאינו ניטל

בשבת-אינו אוסר.

חיזוק להגבלה: תניא נמי הכי: **יש לו טבל, יש לו עששית, וכל דבר שאינו ניטל בשבת-אינו אוסר.**

משנה. המניח ביתו והלך לשבות בעיר אחרת,

רבי שמעון	רבי יוסי אומר	רבי יהודה	רבי מאיר
אינו אוסר	אוסר	אינו אוסר	אוסר
אפילו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר- אינו אוסר, שכבר הסיע מלבו	אינו אוסר – ששאין דרך ישראל לבוא בשבת		

פסיקת רב: אמר רב: הלכה כרבי שמעון. ודוקא בתו, אבל בנו-לא. דאמרי אינשי: נבח בך כלבא-

עול, נבח בך גורייתא-פוק.

משנה. בור שבין שתי חצירות- אין ממלאין ממנו בשבת, אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה

טפחים, בין מלמטה, בין מתוך אוגנו.

רבי יהודה	רבן שמעון בן גמליאל	תנא קמא
לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם	ובית הלל אומרים מלמעלה	אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים, בין מלמטה, בין מתוך אוגנו.

רב יהודה	רב הונא	למטה
		למטה ממש
		למעלה ממש וזה וזה בבור

קושי על רב יהודה: אמר ליה רבה בר רב חנן לאביי: הא דאמר רב יהודה **"למטה-למטה מן המים"**,

מאי שנא למטה ממש דלא? דעריבי מיא. למטה מן המים נמי, הא עריבי מיא!?

תירוץ: אמר ליה: לא שמיע לך הא דאמר רב יהודה אמר רב, ומטו בה משום רבי חייא: צריך

שיראו ראשון של קנים למעלה מן המים טפח.

עוד קושי על רב יהודה: ותו, הא דאמר רב יהודה: "למעלה-למעלה מן המים". מאי שנא למעלה ממש דלא? דעריבי מיא. למעלה מן המים נמי, הא עריבי מיא?!

תירוץ: אמר ליה: לא שמיע לך הא דתני יעקב קרחינאה: **צריך שישקע ראשי קנים במים טפח.**

הבאת דברי רב יהודה בעניין דומה: ואלא הא דאמר רב יהודה: קורה ארבע מתרת בחורבה, ורב נחמן אמר רבה בר אבוח: קורה ארבעה מתרת במים.
קושי: הא קא אזיל דלי לאידך גיסא, ומייתי?

תירוץ: קים להו לרבנן דאין דלי מהלך יותר מארבעה טפחים.
קושי על התירוץ (והקושי לפי רב יהודה): תחת קורה מיהא הא עריבי מיא!
תירוץ (וובכך דחיית דברי רב יהודה): אלא משום דקל הוא שהקילו חכמים במים.
חיזוק לתירוץ: כדבעא מיניה רבי טבלא מרב: מחיצה תלויה, מהו שתתיר בחורבה? אמר ליה: אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים, קל הוא שהקילו חכמים במים.

אמר רבי יהודה, לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם.
הסבר שיטתו: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: רבי יהודה בשיטת רבי יוסי אמרה, דאמר: מחיצה תלויה מתרת אפילו ביבשה.

המקור לדברי ר' יוסי: דתנן: **המשלשל דפנות מלמעלה למטה, בזמן שגבוהות מן הארץ שלשה טפחים-פסולה. ממטה למעלה, אם גבוהות עשרה טפחים-כשירה. רבי יוסי אומר: כשם שמלמטה למעלה עשרה, כך מלמעלה למטה עשרה.**

דחייה: ולא היא, לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה.
• רבי יהודה לא סבר לה כרבי יוסי: עד כאן לא קאמר רבי יהודה אלא בעירובי חצירות דרבנן, אבל סוכה דאורייתא-לא.
• ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה: עד כאן לא קאמר רבי יוסי אלא בסוכה דאיסור עשה הוא, אבל שבת דאיסור סקילה הוא-לא אמר.
קושי על המשפט האחרון שר' יוסי לא אמר דבריו לגבי שבת: ואם תאמר: אותו מעשה שנעשה בציפורי, על פי מי נעשה?

תשובה: לא על פי רבי יוסי, אלא על פי רבי ישמעאל ברבי יוסי נעשה.
המעשה: דכי אתא רב דימי, אמר: פעם אחת שכחו ולא הביאו ספר תורה מבעוד יום. למחר פרסו סדין על העמודים, והביאו ספר תורה וקראו בו.
קושי: פרסו?! לכתחילה מי שרי? והא הכל מודים שאין עושין אהל עראי בשבת.
תירוץ: אלא: מצאו סדינין פרוסין על העמודים, והביאו ספר תורה וקראו בו.

